

توصیه‌هایی به والدین برای مدیریت فرزندان در فضای مجازی

امروز الگوی مناسبی برای کودکان و نوجوانان در استفاده از فضای مجازی وجود ندارد و نسل جدید کاملاً از مدیریت رسانه بی‌بهره مانده‌است. این مسئله بسیار مهم است و تأثیرات منفی فضای مجازی بر کودکان را چندبرابر می‌کند.

با تمام اینها فضای اجتماعی به گونه‌ای است که نه می‌توان بچه‌ها را از حضور در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی منع کرد و نه این کار عاقلانه است. اما می‌توان با راهکارهایی این حضور را کنترل کرد.

در نخستین قدم والدین زمان‌های استفاده از فضای مجازی که در اختیار فرزندانشان می‌گذارند، پایش کنند. در این باره استفاده از نرم‌افزارهای کنترل خانوادگی پیشنهاد می‌شود و خانواده‌ها می‌توانند محیط امنی را برای کودک فراهم کنند تا به محیط‌های نامناسب، شبکه‌های اجتماعی، نصب نرم‌افزار و موضوعات غیر اخلاقی و در مواردی نفرت‌پراکنی دسترسی پیدا نکنند یا به صورت آزادانه نتواند آنها را جست‌وجو کنند.

اینها موضوعات بسیار مهمی است که باید به عنوان بزرگ‌تر و والدین حواس‌مان نسبت به آنها جمع باشد.

از راهکارهای ساده‌ای که والدین می‌توانند برای کاهش آسیب‌های فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی به کار بگیرند و از آن استفاده کنند، ایجاد فضای گفت‌وگوی صمیمی در خانه بین والدین و فرزندان است که می‌توانند با فرزندشان در خصوص استفاده صحیح از این فضا صحبت و اوراق‌نق کنند تا اگر هم محدودیتی برای استفاده از فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی وجود دارد، برای این است که خودشان آسیب نبینند. برای استفاده از ابزارهای الکترونیک محدودیت سنی وجود دارد. اگر والدین سواد رسانه‌ای دارند، در ۱۰ تا ۱۲ سالگی می‌توانند یک تبلت امن که نرم‌افزارهای کنترل خانوادگی هم روی آن نصب شده و قابل کنترل است برای فرزندشان تهیه کنند و با یک فیلترینگ داخلی که توسط والدین روی این دستگاه‌ها وجود داشته باشد و از دسترسی کودک به سایت‌ها و نرم‌افزارهایی که محتوای بزرگسال دارند، جلوگیری کند. یا خود والدین باید نرم‌افزارها و برنامه‌ها را در اختیار کودک‌شان قرار دهند یا از اینترنت کودک و از مرورگرهای مخصوص کودکان استفاده کنند.

از دیگر راهکارهای ساده والدین برای کنترل حضور فرزندان در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی، این است که رایانه فرزندشان در مکان عمومی خانه باشد نه اتاق شخصی.

همچنین سیستم‌هایی را جایی قرار دهند که به صفحه مانیتور دسترسی وجود داشته باشد.

در نهایت این‌که خانواده‌ها با سواد رسانه‌ای باید از استفاده از شبکه‌های اجتماعی بزرگسال برای کودکان‌شان ممانعت کنند.

ایجاد فضای آرمانی و ضربه روحی در مواجهه با حقیقت

فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی خیلی وقت‌ها فضایی آرمانی برای کودک ما به تصویر می‌کشد.

بر این اساس کودک وقتی بزرگ می‌شود چون در فضای آرمانی زندگی کرده اگر با کوچک‌ترین چالشی مواجه شود، می‌تواند واکنش‌های بسیار خطرناکی نشان بدهد و روحیه کودک به شدت مورد خدشه قرار بگیرد.

درگیری با سوءاستفاده‌های جنسی و قلدری سایبری

مباحث پورنوگرافی کودکان، آزار و اذیت جنسی و قلدری سایبری از جمله آسیب‌های دیگری است که کودکان می‌توانند در فضای مجازی با آن مواجه شوند.

این قلدری سایبری از سمت کسانی اتفاق می‌افتد که در شبکه‌های اجتماعی به دنبال هرج و مرج و سوءاستفاده از کودکان هستند و این بسیار مهم است که خانواده‌ها آموزش‌های لازم را به فرزندانشان در برابر قلدری‌های سایبری داده باشند و هشدارهای لازم را به آنها بدهند.

درگیری با رفتارهای غیرقانونی مثل هک

درگیری با رفتارهای غیرقانونی در استفاده از فناوری‌های دیجیتال و شبکه‌های اجتماعی، آسیب دیگری است که می‌تواند کودکان و نوجوانان را درگیر رفتارهای خشونت آمیز و ضد اجتماعی غیرقانونی کند و اگر به صورت شبکه‌ای انجام شود، می‌تواند خطرناک باشد، چراکه ممکن است با برخوردهای قانونی و پلیسی مواجه شود.

به عنوان مثال، یکی از چیزهایی که برای کودکان می‌تواند جذاب باشد، یادگیری شیوه‌های هک و نفوذ است که کاری مجرمانه محسوب می‌شود و می‌تواند برای آنها عواقب بسیار خطرناکی داشته باشد.

کاهش مهارت‌های اجتماعی

کاهش مهارت‌های اجتماعی از جمله موارد دیگری است که می‌تواند دامنگیر کودکان شود که به اعتیاد اینترنتی مبتلا شده‌اند و به شدت از این فضای بدون ضابطه و کنترل استفاده می‌کنند.

این کاهش مهارت‌های اجتماعی و وابستگی به اینترنت می‌تواند باعث افت تحصیلی، مالی و شغلی نوجوانان نیز شود. همچنین کاهش چشمگیر مطالعه، افت تحصیلی یا غیبت در کلاس‌ها از جمله موضوعاتی است که می‌تواند استفاده بی‌ضابطه از فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی را در پی داشته باشد.

